

บทที่ 5

ระบบวิธีการศึกษาวิจัย

5.1 วิธีการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัย ในเรื่องนี้ เป็นการศึกษาวิจัย เชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีวิธี การศึกษา 2 วิธีคือ

1. การศึกษาเอกสาร (Documentary Research) จากการศึกษาด้วยคำอธิบายและ รวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ คือ หนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ ตลอดจน กัญหมายราช เป็นบ ช้อบังคับและ เอกสารราชการ
2. การศึกษาภาคสนาม (Field Research) จากการใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaires) และการสัมภาษณ์ (Interviews)

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในส่วนของการศึกษาภาคสนาม โดยการใช้แบบ สอนแบบปaley เปิด (Closes-ended question) และคำแบบปaley เปิด (Open-ended question) เพื่อให้มีตอบได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยแบบสอนแบบแบ่งเป็น 3 ส่วนเดียว

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลทั่วไปหรือความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อเรื่อง พนักงาน ฝ่ายปกครองกับการควบคุมการสอบสวนคดีอาญา

ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม (คำแบบปaley เปิด)

นอกจากการใช้แบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาวิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ก ลุ่มพนักงานฝ่ายปกครอง ประกอบการศึกษาเรื่องนี้ด้วย โดยการสัมภาษณ์แบบโครงสร้างคำถาม (Structured Interviews) ซึ่งกำหนดข้อคำถามเป็นมาตรฐานเดียวกันในการสัมภาษณ์ ทั้งนี้เพื่อจะใช้ข้อมูลนี้ เพิ่มเติมในการศึกษาวิเคราะห์ด้วย

อนึ่ง ข้อความที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม มาจากการศึกษา เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการพิจารณาจากอาจารย์พัฒนาวิทยานิพนธ์ และการแก้ไขปรับปรุงข้อความเพื่อความถูกต้องเหมาะสมสมก่อนที่จะมีการ เก็บรวบรวมข้อมูลจริง

5.3 ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่นำมาศึกษาในเรื่องนี้ 5 กลุ่ม คือ พนักงานฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานอัยการ ผู้พิพากษาและนายความ ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในเขตจังหวัดภาคเหนือ ตอนบนจำนวน 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำพูน จังหวัดพะ夷า จังหวัดแม่พรุ และจังหวัดน่าน ซึ่งการกำหนดกลุ่มประชากรเช่นนี้เพื่อศึกษาหัวสังกัดหลากหลายจาก หลายฝ่ายทั้งข้อสนับสนุนและข้อโต้แย้งที่จะได้พิจารณา เป็นผลสรุปต่อไป และในส่วนของการสุ่ม ตัวอย่างเรื่องนี้ใช้วิธีสมมูลระหว่างการสุ่มตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็น (Probability Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบที่ไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) กันก้าวคืบ บางขั้นตอนใช้วิธีสุ่มที่ใช้ความน่าจะเป็นแต่บางขั้นตอนใช้วิธีสุ่มที่ไม่ใช้ความน่าจะเป็น ดังนี้เพื่อความประยัดและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของประชากรของการศึกษา ซึ่งประชากรในแต่ละกลุ่มมีรายละเอียดดังนี้

1. พนักงานฝ่ายปกครอง กลุ่มประชากรที่ศึกษานี้ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ศึกษาใช้วิธีสุ่มตัวอย่างตามอุดมungหมาย (Purposive Sampling) โดยกำหนดศึกษาผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหมดจำนวน 6 จังหวัด ในเขตพื้นที่เป็นมาย ส่วนนายอำเภอ ซึ่งในเขตพื้นที่ 6 จังหวัดที่ศึกษามีทั้งหมดจำนวน 63 ราย² แต่ผู้ศึกษากำหนดศึกษา เพียงจำนวน 50 ราย ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ�รุ่มดา (Simple Random Sampling) โดยการใช้ตารางเลขสุ่มจุนครบตามจำนวนที่กำหนด ซึ่งรวมประชากรกลุ่มพนักงานฝ่ายปกครองทั้งหมดจำนวน 56 ราย และการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์พนักงานฝ่ายปกครองอีกจำนวน 5 ราย

¹อาจารย์ สุชาสาสัน, ปฏิบัติการวิจัยสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยา การพิมพ์, 2527), หน้า 126.

²ที่มา : ข้อมูลจังหวัดและข้าราชการส่วนภูมิภาค จากหนังสือบันทึกภาคปี 2538.

โดยการสุ่มตัวอย่างตามจุดมุ่งหมาย (Purposive Sampling)

2. เจ้าหน้าที่สำรวจ กลุ่มประชากรที่ศึกษานี้ได้แก่ หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัดและหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาล เกือบ ส่วนรับหัวหน้าตำรวจนครบาลจังหวัด (ผู้บังคับการหัวหน้าตำรวจนครบาลจังหวัด) ผู้ศึกษาใช้วิธีสุ่มตัวอย่างตามจุดมุ่งหมาย โดยกำหนดศึกษาหัวหน้าตำรวจนครบาลจังหวัดหกแห่งจำนวน 6 จังหวัดในเขตพื้นที่ศึกษา ส่วนหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาลอีก 6 แห่ง (ผู้กำกับการหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาลอีก 6 แห่ง) ซึ่งมีจำนวนเท่ากับกลุ่มนายอ้าวego คือ มีจำนวน 63 ราย แต่ผู้ศึกษากำหนดศึกษาเพียง 50 ราย โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดากาจการใช้ตารางเลขสุ่มจัดระบบตามจำนวนที่กำหนด ซึ่งรวมประชากรในกลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น 56 ราย

3. พนักงานอัยการ กลุ่มประชากรที่ศึกษาได้แก่ อัยการจังหวัด รองอัยการจังหวัด และอัยการจังหวัดผู้ช่วย ซึ่งประชากรในกลุ่มนี้ผู้ศึกษาใช้วิธีสุ่มตัวอย่างตามจุดมุ่งหมาย โดยการกำหนดศึกษาพนักงานอัยการเฉพาะในสำนักงานอัยการจังหวัด ซึ่งใน 6 จังหวัดที่ศึกษามีพนักงานอัยการหกแห่งจำนวน 48 ราย³ เนื่องจากแต่ละจังหวัดมีจำนวนพนักงานอัยการมากน้อยไม่เท่ากัน ผู้ศึกษาจึงกำหนดศึกษาประชากรกลุ่มนี้ในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย จังหวัดละจำนวน 5 ราย และในจังหวัดลำพูน จังหวัดพะ夷า จังหวัดแม่ริม จังหวัดละจำนวน 4 ราย และในจังหวัดน่านจำนวน 3 ราย ซึ่งรวมประชากรกลุ่มพนักงานอัยการห้าแห่งจำนวน 25 ราย

4. ผู้พิพากษา กลุ่มประชากรที่ศึกษาได้แก่ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดและผู้พิพากษาศาลล่างหัวด้วย ซึ่งในกลุ่มนี้ผู้ศึกษาใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามจุดมุ่งหมาย โดยการกำหนดศึกษาผู้พิพากษาเฉพาะในศาลล่างหัวด้วยในเขตพื้นที่จังหวัดที่ศึกษา (ยกเว้นศาลล่างหัวด้วย) ซึ่งใน 6 จังหวัดที่ศึกษามีจำนวนผู้พิพากษาหกแห่งจำนวน 43 ราย⁴ และในกลุ่มนี้ผู้ศึกษากำหนดศึกษาเพิ่อนับกลุ่มพนักงานอัยการดีอี ศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย จังหวัดละจำนวน 5 รายและในจังหวัดลำพูน จังหวัดพะ夷า จังหวัดแม่ริม จังหวัดละจำนวน 4 ราย และในจังหวัดน่านจำนวน 3 ราย ซึ่งรวมประชากรกลุ่มผู้พิพากษาหกแห่ง 25 ราย

³ ที่มา : สำนักงานอัยการเขต 5

⁴ ที่มา : สำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาค 5

5. หน่วยความ กลุ่มประชากรที่ศึกษาได้แก่ หน่วยความในจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากประชากร ในกลุ่มนี้ตรวจสอบหารายชื่อและสถานที่ตั้งสำนักงานได้ยาก เพื่อประหยัดเวลาและความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาจึงใช้วิธีสุ่มตัวอย่างตามจุดมุ่งหมาย โดยกำหนดศึกษากลุ่มหน่วยความเฉพาะ ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้แก่หน่วยความพื้นที่และสถานที่ในทำเนียบหน่วยความจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2536 เท่านั้น ซึ่งมีทั้งหมดจำนวน 219 ราย⁵ และการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ�ธรรมด้า โดยการใช้ตารางเลขสุ่มจนครบจำนวนที่กำหนด ซึ่งกำหนดศึกษาประชากรกลุ่มนี้จำนวน 25 ราย

5.4 การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีส่งแบบสอบถามไปยังประชากรทุกกลุ่มที่ศึกษาในทุกจังหวัดและใช้วิธีขอรับแบบสอบถามกลับคืนโดยทางไปรษณีย์ ซึ่งผลจากการเก็บข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

ผู้ศึกษาได้จัดส่งแบบสอบถามไปทั้งหมดจำนวน 187 ชุด ได้รับกลับคืน 123 ชุด โดยแบ่งเป็นแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์และใช้ไม่ได้จำนวน 7 ชุด แบบสอบถามที่สมบูรณ์และนำมาใช้วิเคราะห์จำนวน 116 ชุด (ซึ่งแบบสอบถามที่สมบูรณ์และนำมาใช้วิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 62.03 ของแบบสอบถามที่ได้แจกจ่ายไปทั้งหมด)

การวิเคราะห์ข้อมูล ตั้งที่ก่อสร้างแล้วว่าแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลมี 2 รูปแบบคือ แบบสอบถามปลายปิด และแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งประกอบด้วยค่าตอบ 3 รูปแบบคือ

1. ค่าความปลายปิดที่ให้เลือกตอบในตัวเลือกที่กำหนดไว้แต่กต่างกัน
2. ค่าความแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert ซึ่งมีระดับการวัดใน 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

⁵ที่มา : ทำเนียบหน่วยความจังหวัดเชียงใหม่ รวบรวมโดยคณะกรรมการสภาพนายความจังหวัดเชียงใหม่

สำหรับการศึกษาเรื่องนี้มีเกณฑ์กำหนดระดับความคิดเห็นดังนี้

(1) ข้อความเชิงบวก (Positive Item) ซึ่งแบ่งค่าคะแนน คือ เทียบอย่างยิ่ง 5 คะแนน เทียบด้วย 4 คะแนน ไม่น้อยกว่า 3 คะแนน ไม่เทียบด้วย 2 คะแนน และ ไม่เทียบอย่างยิ่ง 1 คะแนน

(2) ข้อความเชิงลบ (Negative Item) ซึ่งแบ่งค่าคะแนน คือ เทียบอย่างยิ่ง 1 คะแนน เทียบด้วย 2 คะแนน ไม่น้อยกว่า 3 คะแนน ไม่เทียบด้วย 4 คะแนน และ ไม่เทียบด้วย อย่างยิ่ง 5 คะแนน

(3) เกณฑ์คะแนนของค่าเฉลี่ย แบ่งออก เป็น 3 ระดับ ดังนี้

สำหรับข้อความที่เป็นการวัดความคิดเห็นในเชิงบวก

- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นในทางไม่เทียบ
- ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความไม่น้อยกว่าในการแสดงความคิดเห็น

- ค่าเฉลี่ย 3.51 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในทางเทียบ
สำหรับข้อความที่เป็นการวัดความคิดเห็นในเชิงลบ

- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นในทางเทียบ
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.50 หมายถึง มีความไม่น้อยกว่าในการแสดงความคิดเห็น
- ค่าเฉลี่ย 3.51 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในทางไม่เทียบ

3. คำamotoยเปิด เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา

5.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ของค่าตอบแต่ละชือ
2. การหาค่าร้อยละ (Percentage) ของค่าตอบแต่ละชือ
3. การหาค่าเฉลี่ยน้ำหนักของความคิดเห็นในค่าตอบแต่ละชือ (ในค่าamotoแบบมาตราส่วนประมาณตัว) โดยการหาค่ามัธยมเลขคณิต (Mean) จากสูตร $\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$

4. การหาค่ากราฟรายน้ำหนักของความคลื่นเท็น โดยหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากสูตร $S.D. = \sqrt{\frac{fx^2 - (\bar{x})^2}{N}}$

สำหรับในส่วนของการนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เป็นลักษณะการพรรณนา (Descriptive) ประกอบตารางซึ่งประกอบด้วยข้อมูลและการวิเคราะห์ทางสถิติ